

κατὰ ἐχθροῦ, εἶναι τὸ δραστικώτερον ὅ-
πλον τῆς.

Τὸ δάκρυ τοῦ ἀμαθοῦς κινεῖ εἰς οἶκτον.

Τὸ δάκρυ τοῦ βλακῶς οὐδὲν ἐκφράζει.

Τὸ δάκρυ τοῦ μεθύσου φέρει ναυτίαν.

Τὸ δάκρυ τοῦ φρενοβλαβοῦς προξενεῖ
θλίψιν.

Τὸ δάκρυ τοῦ ἐπαίτου κινεῖ τὴν ὀργήν.

Τὸ δάκρυ τοῦ πανούργου εἶναι φοβερώ-
τερον καὶ τοῦ τῆς ἐχθρῆς δῆγματος.

Τὸ δάκρυ τοῦ πεπαιδευμένου θαυπεύει.

Τὸ δάκρυ τοῦ εὐφυοῦς ταράττει.

Τὸ δάκρυ τοῦ μουσουργοῦ ἄκραν εὐαι-
σθησίαν τῆς καρδίας ὑποδεικνύει.

Τὸ δάκρυ τοῦ ποιητοῦ σημαίνει ἑκστα-
σιν θεῖαν.

Τὸ δάκρυ τοῦ εἰλικρινοῦς ἀνυψοῖ τὴν
διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν· ἀλλ' εἶναι καὶ
πρέπει νὰ ᾔηται τάσῃ σπάνιον, ὅσον αἱ ὡ-
ραῖσι ἡμέραι τὸν χειμῶνα ἐν Λονδίῳ.

Τὸ δάκρυ τοῦ θανατιῶντος εἶναι ἡ διὰ
τὴν μέλλουσαν ζωὴν λύπη αὐτοῦ.

Β.

Τὸ μειδίωμα τοῦ ἐπιθανάτου ἐλπίδα
εὐτυχίας εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ἐκφράζει.

Τὸ μειδίωμα τοῦ εἰλικρινοῦς ἀναπαύει
τὸν ἀκροατὴν.

Τὸ μειδίωμα τοῦ ποιητοῦ εἶναι ὁλό-
κληρον μουσικὸν μελόδραμα.

Τὸ μειδίωμα τοῦ μουσουργοῦ γαλήνην
τῆς ψυχῆς δηλοῖ.

Τὸ μειδίωμα τοῦ εὐφυοῦς εἶναι μεμε-
τρημένον καὶ ἔπεται παντὸς ἄλλου, ἢ τὴν
πεπνίθησίν του ἐκφράζει.

Τὸ μειδίωμα τοῦ πεπαιδευμένου συγ-
κτετάδασιν δεικνύει.

Τὸ μειδίωμα τοῦ πανούργου σημεῖον τῆς
νίκης αὐτοῦ.

Τὸ μειδίωμα τοῦ ἐπαίτου ἀναιδεΐας ὀζει.

Τὸ μειδίωμα τοῦ φρενοβλαβοῦς φρίκην
ἐμπνέει.

Τὸ μειδίωμα τοῦ μεθύσου εἶναι τὸ τοῦ
Σατάν.

Τὸ μειδίωμα τοῦ βλακῶς εἶναι ἀηδέ-
στατον.

Τὸ μειδίωμα τοῦ ἀμαθοῦς γέλωτα κινεῖ.

Τὸ μειδίωμα τῆς δυσμόρφου κολακεῖαν
ἐμφαίνει.

Τὸ μειδίωμα τῆς ὡραίας ἀλαζονείας καὶ
ἐγωΐσμοῦ τεκμήριον.

Τὸ μειδίωμα τῆς γράας παλλὴν ἀνα-
λογίαν πρὸς ἐλαγεῖον ἔχει.

Τὸ μειδίωμα τῆς ὑπάνδρου ὑπομιμνή-
σκει αὐτῇ τοὺς τῆς νεότητος χρόνους.

Τὸ μειδίωμα τῆς παρθένου εἶναι ὁ κή-
πος τῆς Ἑδῆς, εἶναι ὕπνιον λησμονούμενον.

Τὸ μειδίωμα τοῦ γέροντος σημεῖον ὑπερ-
βαλλούσης εὐχαριστήσεως.

Τὸ μειδίωμα τοῦ ἀνδρὸς εὐτραπελίαν ἢ
βλακειάν δεικνύει.

Τὸ μειδίωμα τοῦ νέου, τὸ πρὸς τὸ μέλ-
λον του θάρρος.

Τὸ μειδίωμα τοῦ παιδὸς μὴ ἐννοουμέ-
νην εὐχαρίστησιν ὑποδηλοῖ.

Τὸ μειδίωμα τοῦ βρέφους εἶναι ὁ διὰ
τὸν κόσμον περίγελως αὐτοῦ.

Η ΑΛΙΕΙΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ.

Ὑποθέτουσιν, ὅτι εἰς τὸν τόπον τοῦτον
τὸ ἐν δέκατον περίπου τοῦ λαοῦ ζῇ ἀπο-
κλειστικῶς ἐκ τῆς ἀλιείας, καθ' ὅσον δι'
ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῶν ἁκτῶν τῆς Κί-
νας διατρέχουσιν ἀκαταπαύστως χιλιάδες
πλοίων, ἐνεργούντων ὅτ' ἐν κοινῇ, ὅτ' ἐν
ιδίᾳ. Παν εἶδος πανουργίας πρὸς δολέα-
σιν τῶν ἰχθύων ἐν Κίνᾳ μετέρχονται ἐπι-
τυχῶς. Μεταχειρίζοντα ὅλα τὰ διάφορα
πρὸς ἀλιεῖαν ὄργανα, ἀπὸ τοῦ ἐκτεταμέ-
νου δικτύου τοῦ περιβάλλοντος τὸ διά-
στημα πολλῶν μιλίων, μέχρι τοῦ λεπτο-
τάτου ῥάμματος τοῦ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ
παιδὸς ἐμπιστευομένου. Ἀλιεύουσι τὴν νό-
κτα, τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν λάμψιν τῆς σε-
λήνης, εἰς τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῶν βράχων,
καὶ εἰς τὸ βαθύτερον σκότος, εἰς πλοῖα
παντὸς μεγέθους. Δύναται τις νὰ εὕρῃ ἀ-
λιεῖς καθημένους ἐν ὑπομονῇ εἰς τὴν κο-
ρυφὴν τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐκτεινομένων
βράχων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν μαχόμενων κυ-
μάτων τῆς τρικυμίας, ἀλιεῖς ἐγκαταλεί-
φοντας τὰς κατοικίας των πρὸ πολλῶν μη-
νῶν. Ἐκαστος τέλος διὰ νὰ ἀλιεύσῃ με-
ταχειρίζεται τὰ ποικιλότερα μέσα, τὴν

έναντίον τοῦ ἀνέμου διὰ λοξοδρομιῶν θαλασσοπλοῖαν, τοὺς ἀνασυρτήρας, τὰ ἄγκυστρα, τὰ δίκτυα κτλ. ἐνὶ λόγῳ πάντα τρόπον, δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρωπίνης φαντασίας νὰ ἐπινοηθῇ πρὸς ἐπιτυχίαν, διότι δὲν ὑπάρχει λίμνη ἢ τέναγος, ὅπου νὰ μὴ ᾖναι πλήρες ἰχθύων. Ἐν Κίνα δὲ ἐν μέρει ὕδατος ἀποφέρει σχεδὸν ἐπίσης καλὸν εἰσόδημα, ὅσον καὶ πλῆθρον γῆς εὐφόρου. Ἀπὸ βαθυτάτης πρωίας αἱ πόλεις τῆς αὐτοκρατορίας φράσσονται ὑπὸ ἰχθυοπωλῶν, αἵτινες τὸ ἐκυτῶν ἐμπόρευμα φυλάττουσιν ἐν τοῖς δοχείων πεπληρωμένων ὕδατος, καὶ οἵτινες φροντίζουσι νὰ ῥίπτωσι πάλιν ἐν τοῖς κρήνης τινὲς τοὺς μὴ πωληθέντας κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἰχθύς.

ἈΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΛΑΩΝ.

Κατὰ τὸ 1777 ὁ πλοίαρχος Κούκ εὗρεν εἰς Τσιήτην λαὸν ἐκ 200,000 ἀτόμων, καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν περιηγήσεών του λέγει, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τοῦ αὐτοῦ εἶναι πολὺ πλησίον τῆς ἀληθείας· ὁ δὲ πληθυσμὸς οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, τῶν ἀνθρωπίνων θυσιῶν, τῆς παιδοκτονίας καὶ ὄλων τῶν ἄλλων πληγῶν τῆς ἀγρίας ζωῆς. Οἱ αὐτόχθονες γέροντες ταύτης τῆς ἐποχῆς ἐνθυμοῦνται τὸν μέγαν ἱερέα Τηρμουάρ, ὅστις ἀπήγγειλε τὴν ἐξαισίαν προφητείας, τὴν ὁποίαν ἀπλήρως κατ' ἀρχὰς ὁ λαὸς παρέλαθεν εἰς τὰ χεῖλη τοῦ, ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν ἱερέα τοῦτον ὑπολήψεώς του, καὶ τῆς ὁποίας ἐπικυαλαμβάνονται καὶ σήμερον ἐτι αἱ συγκινητικαὶ στροφαί:

Ὁ φοῖνιξ θ' αὐξήσῃ,
τὸ κοράλιον θ' ἀναπτυχθῇ
ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος θά παύσῃ ζῆν.

Ἡ ἐνεργηθεῖσα ἀπογραφὴ οὐχὶ πρὸ πολλοῦ, δηλ. κατὰ τὸν πρὸς διερεύνησιν πλεῖον τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἰθαγενοῦς λαοῦ δὲν ὑπερέβαινε τὰς 9000 ἢ 8000 μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἱεραποστόλων.

Εἰς τὰς Σανδвичίους νήσους ἡ ἐλάττω-

σις εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἡ ἱστορία σπανίως προμηθεύει παρόμοια παραδείγματα. Ἡ παράδοσις τῶν ἐγχωρίων σύμφωνος μὲ τὰς ἐκθέσεις τῶν πρώτων θαλασσοπόρων μᾶς πληροφορεῖ ὅτι εὕρισκετο ἄλλοτε εἰς ταύτας τὰς ὕδατινους χώρας, τῶν ἀνθρωπίνων κατοικιῶν, ἔδαφος γόνιμον καὶ καλῶς καλλιεργημένον. Ὁ λαὸς τοῦ ἀρχιπελάγους τούτου ἦτο 500,000 ἀτόμων· οὗτος ὅμως σήμερον δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν 65,000· τριάκοντα εἰσὶ σχεδὸν ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν γενναίων προσπαθειῶν, τῶν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἱεραποστόλων καταβληθεισῶν, ὅτε ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἦτο διπλάσιος.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ.

Ἡ συνήθης διάρκεια τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι ἀπὸ 70—80 ἔτη, ἀλλ' ὑπάρχουσι περιπτώσεις μακροβιότητος ἀνθρώπων εἰς τὸ ἔσχατον γῆρας φθασάντων. Οὕτως ὑπῆρχεν πρὸ τινος κηπουρὸς τις, ὅστις ἀπέθανεν εἰς τὸ ἑκατοστὸν δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἄλλος ἑτερος Λαιγὲ νυμφευθεὶς ἐβδόμηκοντούτης ἔσχεν πέντε τέκνα καὶ ἔζησε μέχρι τοῦ ἑκατοσταῦ εἰκοστοῦ ἔτους. Ὁ Τζὼν Ἐσσεγγράμ στρατιώτης κατ' ἀρχὰς κατόπιν ἐργάτης ἐφθασε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε ἔκαμε ταξείδιον ἐξ λευγῶν ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ὁ Δανὸς Δρακεμβέργ, ὅστις ὑπηρέτησεν ὡς ναύτης μέχρι τοῦ ἐννενηκοστοῦ πρώτου ἔτους, ἐνυμφεύθη ἑκατὸν ἐνδεκα ἐτῶν, καὶ ἔζησε μέχρι τοῦ ἑκατοσταῦ τεσσαρακοστοῦ ἑκτοῦ. Ὁ Θωμὰς Πάρ, πτωχὸς χωρικός, ἦτον ἀκόμη σφριγῶν καὶ κομφευσόμενος, ἐνῶ ἦτο ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο ἐτῶν καὶ ἀπέθανε μετὰ δέκα ἔτη. Πολωνὸς τις ἐκ τῶν πέριξ τῆς Πολόσκας ἦλθεν εἰς τρίτον γάμον, ἀπέκτησε τέκνα καὶ κατὰ τὸ 1796 ἐτῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα τριῶν, ἦτο ἀρκούντως ὑγιὲς καὶ εὐθυμὸς. Εὕρισκαμεν προσέτι, ἐκτὸς τῶν παλαιῶν τούτων κοινῶν, τὸν Ἰωάννην Σουριγκτῶνα ἐκ Νορβηγίας, ὅστις ἀπέθανεν ἑκατὸν ἐξήκοντα ἐτῶν, ἔχων πρωτότοκον υἱὸν ἑκατὸν τριῶν